

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 10. Transfiguratus est. Sicut in Christo ex vnione diuinæ naturæ cum humana processit animæ gloria, & ex illâ, corporis: ita erit in Sanctis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52962)

Luc. 9. 31. splendere communicatur corporibus Moysi & Elie tantus splendor, ut soles fulgentissimi esse viderentur. *Visi in maiestate*, inquit Evangelista Lucas. Lux autem, maiestas ac candor, non procedebant de animabus eorum; cum nondum essent glorificate, sed de reflexione splendoris corporis Christi: sicut dum radios suos sol reflectit in scindulas ex natura sua tenebrosas & nigras, eas instar speculi reddit adeo fulgidas, ut ex se radios emittant clarissimos.

O quam clarus, quam fulgidus videbatur mons ille Thabor: oriente solis divini luce fugebant tenebrae, & nox (si tum terras occubabat) ipsa meridie clarior apparebat, imo & ipsum solem in axe suo superabat. Petrae, impelque crystallo fulgebant augustius, solis radiis opposita mille splendoribus quos saxa referebant ut adamantibus, sapphyris, crysolitis, sardij radiabant: Apparebant herbae sideribus venustiores, lucis varietate præfulgida. Si vitrum triangulum oculis tuis expositum, tantam emittat lucem, tantos ac tam varios, pulchrosque producant aspectus, quæ præ manibus habes, ut omnia tibi videantur strigæ varijs distinctæ coloribus & pulcherrimis, vindi, caeruleo, rubro, flavo: quid non effecerit corpus illud sanctissimum, vitro, crystalloque purius, lucem recipiens gloriæ, ex anima gloriosa seu divina essentia deserventem? Nota est, quam referunt S. litteræ, historia Machabeorum: qui clypeis tegebantur a leo teris, exolitit, limatis, ut sole in ipsos reflectente, quasi solis ipsius fulgoribus radiarent, & sic quidem ut ex luce ac claritate quæ ex illis reflectebatur ipsi montes perfunderentur illustrissimi, unde textus ait: *Refulsit sol in clypeis aureis & aereis, & resplenduerunt montes ab eis.* Huc refer verba D. Theresia de eadem lucis nive allegata.

§. 10. Transfiguratus est. Sicut in Christo ex unione diuinæ naturæ cum humana processit anima gloriæ, & ex illâ, corporis: ita erit in Sanctis.

Hoc igitur quoad substantiam, Christi est mysticium, unde vocatur *Admirabilis*: quia totum esse suum divinum, & totam suam substantiam, proprietates, attributa, ac perfectiones univit humanitati, & hinc gloria profuxit animæ, & ex illa hodie in corpus diffundebatur. Meditate igitur hic, quam admirabilis futura sit Sanctorum glorificatio: quia hoc idem operabitur (licet modo dispar) ad eorum beatitudinem. Hoc credo Apostolum voluisse, & hoc Hieron. *Dapt. de Lan. 24 Tom. 11.*

terigisse, dum ait: *Cum venerit glorificari in Sanctis suis, & admirabilis fieri in omnibus qui crediderunt.* Ne prætereamus hoc verbum: *Admirabilis fieri*, q. d. Ille qui admirabilis dicitur in eo quod in se est operatus, & ob hoc à propheta vocatur: *Admirabilis*: talis quoque erit, taleque se monstrabit in eo, quod efficiet in glorificatione Sanctorum. Primò: Continget se Deus anima, totusque illam intabit, seque illi infundet, non unione substantiali qualis illa fuit Incarnationis Verbi, sed unione accidentali, tam ineffabili, ut totus Deus in anima sit futurus eius virtus intellectus (ut docent Theologi) in ratione speciei intelligibilis, & eò modò quò vehemens ille ignis in mysterioso Moysi rubo totus confundeatur, ut non nisi ignis videretur, cum esset ipse realiter rubus: & eò modò quò ignis ferro immiscetur; quò, licet realiter ferrum maneat, virtus ac purus ignis esse videtur, habetque ignis proprietates. Ita ut totum se Deus animæ sit infusus, cum tota sua essentia, substantia, omnipotentia, gloria, maiestate, aternitate sapientia, divitijs, tali modo, ut nihil Deus habeat, quod tuum non sit, & tantum, ut tu illud in te ipso sis possessivus, ac in te conclusurus. Multo magis tuum, quam aurum, argentum quod hic possides, quam census tui, hereditates, possessiones, ac tibi propria vestimenta: hæc enim intus in anima non possides, non in corde conclusis. At Deum nostrum, totum in te comprehendes, qui tibi tribuat esse gloriæ, communicet divinas proprietates, certò quòdam modò, sicut anima corpore tuo conclusa, ei communicat suum esse, vivere, movere, intelligere. Hoc exponit D. Paulus his verbis: *Ut impleamini in omnem plenitudinem Dei.* Sicut, ut declarat, quòd totus Deus, cum tota sua essentia, substantia, & attributis erat in Sanctissima illa Christi humanitate dixit: *In quo inhabitat omnis plenitudo divinitatis*: ita modò, ut declarat, quatione totus Deus in electis sit futurus, eodem vitur termino: *Ut impleamini in omnem plenitudinem Dei.* Plenus enim, tota Dei plenitudine, plenà Dei substantiâ, hoc est, tota divinitate, omnibus quæ Deus habet. Hoc ipsum dixit idem Apollolus, ut explicat D. Hieron. *A Tunc erit Deus omnia in omnibus.*

Refer de se Mater Theresia, quod lucem viderit ineffabilem, qua ratione totus Deus, id est, tota Sanctissima Trinitas, eius ingrederetur animam, eamque penetraret. Representabatur mihi (scribit) eò modò quò spongia aquæ immergitur, ita mihi videbatur, quòd anima mea tota illa impletetur divinitate, & certò quòdam modò in se frueretur.

D

Isa. 9.

Ephes. 3.

Coloss. 2.

Lib. 1. contra Pelag. b. 1. Cap. 15. 18.

frueretur, & tres illas diuinas personas contineret. Mihi quoque videtur, quod essent iuncti in anima mea, & videbam ego tres istas personas, quod se omnibus creaturis communicabant, nec ideo mihi deficiebant, aut se in illi subtrahabant. Si illa diuina substantia communicatio, certo modo reperitur in Sanctis adhuc in hac vita, quando Deus tantummodo per gratiam se illis communicat, quid non haec operabitur, quando plena erit in altera vita per gloriam?

§ II. Coniungitur Deus singulis animabus in particulari, unde nascitur anima gloria qua satiaitur.

24 R Eplicabis: quomodo potest hoc fieri? Si totus Deus infundatur anima D. Petri, quare ratioe totus erit in anima D. Pauli? Quomodo totus in anima D. Laurentij, & vnus cuiusque Sancti? & qua ratione in vnoquoque Angelo? Videtur hoc nobis indicare noster Raphael gloriosus & dux securus D. Thom. intellectu suo diuina luce ad talia mysteria explicanda illustrato. Si ponit D. Thom. Venerabile Sacramentum, pignus esse aeternae gloriae, & eorum, quae in ea nobis danda promittuntur. O Sacrum conueniunt, in quo Christus sumitur &c. & futura gloria nobis pignus datur. Pignus est, quod iohannes Christus dat in hac vita, eius quod iohannes promittit in altera, & ideo est pignus, hoc tam pretiosum. O quantum debet esse illud bonum, cuius dignum pignus nullum dari potest, nisi Deus ipse, qui haec de causa, se totum dat in Venerabili Sacramento, diuinitatem suam cum toto suo diuino esse, proprietatibus, attributis diuinis; suam humanitatem, cum omnibus donis, quae in se comprehendit, gratiae, & gloriae. Et quomodo dabit Deus hanc gloriam? Sicut dat illud: qua ratione dat illud? Sic totum omnibus (inquit D. Thom.) quod totum singulis. Multi ad S. Synaxim constituit, totum se dat omnibus, & totum singulis, quasi se nulli dedisset alteri. Totum Christum recipis, totus Christus totum pectus ingreditur; ut ne apex quidem desit, eius quod ad diuinum solum esse pertinet, nec vel capillus humanae naturae deficiat. Eo igitur modo erit & illic: dabit enim se Deus electis, totum omnibus, & totum singulis; ita ut totus sit singulis. Tota enim tota eius diuinitas, tota eius maiestas, tota eius gloria, tota eius omnipotentia, nec vel atomum boni seu gloriae sita dari fas sit. Deus possidet, qui tuus non sit futurus, tam bonum bonum comedes, quam ipse Deus est: tantum bonum possidebis, quantum

ipso: cum totus ipse tuus sit futurus: quia nihil maius possidet Deus bonum, quam se ipsum. Et hoc suis spondit Apostolis, quando eos consolatus, ait: Hoc illis se disposuisse ac preparasse. *Et edatis & bibatis sicut in regno meo.* Luc. 12. ut alias exposuimus. Hinc erit, ut quisque beatus, videatur, quasi sit Deus, sicut si in vale, crystallino sol eum prehenderetur, esse sol ipse videretur. Orietur autem haec in Sanctis eminentia: quia, in illa beatitudine Deum videbunt, sicut in se, ipso est: *Vidimus eum sicut est.* Declarat D. Bernard. qua ratione Deus clarè videri non possit, nisi quis ei similis efficiatur; Exponit hoc solis similitudine, quem oculi tantum intuei possunt his duabus conditionibus. Prima: si eum miles reddantur, recipiendo solis speciem. Secunda: luce ipsius solis inehante: Nam neque hoc luminare magnum (s. lum. cum istum loquor, quem quotidie videt) vidisti aliquando sicuti sol dicitur, tum sicut illuminat, verba causa, nec enim, non enim, vel parietem, quod nec ipsum quidam aliquando videri possit, si non aliqua ex parte ipsum lumen corporis pro sui ingenita seruitute, & perspicuitate caelestis luminis simile esset. Non dicitur aliorum memorum corporis capax: sicut lumen, ab nihil non usque dicitur, multitudine in, sed nec ipse oculus, cum in hunc fuerit, lumen propinquabit, nisi iam abmissum similitudinem. Oculis solummodo videre potes solem, sicuti est, hi enim solis similes soli esse possunt. Ita ut (inquit D. Bern.) videre Deum sic esse Deo similem: Nihil aliud est videre, sicut est, quod esse sicuti est, & aliqua d. similitudine non confundit. Hinc proposito conuenienter intelligit D. August. id quod aquila illa regalis D. Joanni. vnicò verò nobis exposuit: *Charissimi nunc filij Dei sumus.* & nondum apparuit, quid oritur. Sancti in hac vita, filij Dei sunt per gratiam. Quid est esse filium Dei? Hoc mundus ignorat, qui Dei filios tam parui facit, & egreditur, vilipendit, in honore fat. Cernit eos pauperes alios, lacrymosos, famelicos, sitientes: non coguntur in hoc saeculo nequam, quod sit esse filium Dei. Nondum apparuit. Tanta est dignitas tam excellens maiestas, ut hic non possit intelligi, non capiamus; in altera vita id apparebit, quando ea poterunt hereditate, quae eis obtinet, eo quod sint filij Dei. Et quid hoc erit? *Cum apparuerit, similes ei erunt.* Sumpta est metaphora ab herede, cui annexa est domus nobilis, milleis censibus dices, quam diu illam nondum acquirat, veste incedit vulgari ac plebea, nullis stipatus familiaris, & a quoties solo pane victitans, quid tu dicis? Viden' illum? Non apparet modo, quis qualisue sit ille iuuenis: suscipiat.